

Świnka Peppa w przedszkolu

Użycie serialu dla dzieci w nauczaniu języka angielskiego

DOI: 10.47050/jows.2021.1.99-104

PAWEŁ SCHEFFLER,
ANNA DOMIŃSKA

Dużym wyzwaniem w nauczaniu języka obcego w przedszkolu jest zapewnienie dzieciom szerokiego kontaktu z naturalnym językiem, stymulującego je do spontanicznego używania tego języka. W artykule pokazujemy, że może się do tego przyczynić wykorzystanie na zajęciach popularnego, brytyjskiego serialu animowanego *Świnka Peppa*.

Niniejszy artykuł jest kontynuacją i praktycznym poszerzeniem dotychczasowego pola badań autorów w obszarze nauczania dzieci przedszkolnych (Scheffler 2015; Scheffler i Domińska 2018; Scheffler, Jones i Domińska 2021). Chcielibyśmy w nim przedstawić Czytelnikowi model nauczania języka angielskiego z wykorzystaniem serialu animowanego *Świnka Peppa* (*Peppa Pig*). Dzięki temu modelowi można zwiększyć kontakt dzieci przedszkolnych z naturalnym językiem angielskim i zaproponować sposób aranżacji kąceków zainteresowań w placówkach przedszkolnych. Kąćki te mają sprzyjać budowaniu zaciekawienia dziecka językiem angielskim i zachęcać je do prób samodzielnego posługiwania się nim bardziej spontanicznie, poza czasem przeznaczonym na naukę ukierunkowaną. Aby umożliwić realizację założeń modelu w praktyce, przedstawiamy kompletny scenariusz zajęć oparty na tytułowym serialu.

Świnka zwana Peppą

Serial animowany *Świnka Peppa* można oglądać w ponad 40 wersjach językowych w wielu różnych częściach świata już od siedemnastu lat (premiera w 2004 r.). Jego twórcami są Neville Astley, Mark Baker i Phil Davis. Serial cieszy się niesłabnącym powodzeniem zarówno wśród najmłodszych widzów, jak i krytyków: został trzykrotnie nagrodzony przez Brytyjską Akademię Sztuk Filmowych i Telewizyjnych (BAFTA). Do tej pory powstało ponad 300 pięciominutowych odcinków, które opowiadają o przygodach antropomorficznej świnki, jej rodziny i przyjaciół¹.

Język serialu był w ostatnich latach przedmiotem badań mających na celu ustalenie, w jakim stopniu odzwierciedla on autentyczną angielszczyznę rodzimych użytkowników tego języka. Analizy przeprowadzone przez Alexiou i Koklę (2018) oraz Schefflera, Jonesa i Domińską (2021) wykazują, że język serialu można uznać za dobry model mówionego języka angielskiego, gdyż zawiera sporą ilość wyrazów i zbitek wyrazowych często występujących w korpusach, np. w sekcji języka mówionego British National Corpus. Co ważne z punktu widzenia osób uczących się,

1 Informacje na temat serialu są na stronach Astley Baker Davies Ltd: www.astleybakerdavies.com/peppa.html oraz Entertainment Tone: www.entertainmenttone.com/home/EN/peppa-pig, zaś odcinki serialu można oglądać na kanale Peppa Pig – the Official Channel w serwisie YouTube: www.youtube.com/user/theofficialpeppa.

występują w nim również cechy wspomagające zrozumienie słów: rzadsze wyrażenia są z reguły przedstawione w kontekście, który pomaga w ich rozszyfrowaniu, a postaci niejednokrotnie objaśniają ich znaczenie. Ponadto język serialu charakteryzuje duża liczba powtórzeń zbitków wyrazowych, co niewątpliwie może wspomóc ich przyswojenie.

Wyniki dotychczasowych badań procesu przyswajania języka angielskiego jako obcego przez oglądanie *Świnki Peppy* są obiecujące. Dwie publikacje, Prosic-Santovac (2017) i Scheffler (2015), to studia przypadku, opisujące rozwój języka odpowiednio u pojedynczego dziecka oraz u dwójki dzieci w wieku przedszkolnym. W obu badaniach kontakt dzieci z językiem poprzez serial miał miejsce w warunkach domowych, a rozciągnięte w czasie obcowanie z angielską mową było wspomagane przez rodziców-nauczycieli tego języka. Prosic-Santovac (2017) inicjowała zabawy z wykorzystaniem maskotki Peppy i innych rekwizytów związanych z serialem. W badaniu Schefflera (2015) były wykorzystywane również książeczki z przygodami świnki.

Wyniki obu badań są w dużym stopniu zbieżne: dzieci przyswoiły dużą liczbę słów i zbitków wyrazowych, których używały spontanicznie w rozmowach z rodzicami oraz podczas swobodnej zabawy. Prosic-Santovac (2017) zaobserwowała ponadto postępy w wymowie i płynności wypowiedzi, przy czym należy zauważyć, że badana Katie, córka autorki, przed rozpoczęciem znała już nieco język angielski.

Badanie, które pokazuje przyswajanie słownictwa poprzez oglądanie *Świnki Peppy* w wersji anglojęzycznej bez żadnego dodatkowego wsparcia jest opisane w publikacji Alexiou (2015). W badaniu tym grupa trzydziściorga greckich dzieci w wieku od czterech do sześciu lat przez miesiąc oglądała odcinki serialu. Następnie dzieci zostały przetestowane z wybranych słów, które pojawiały się w obejrzanych odcinkach. Mimo że słówka nie były w żaden sposób objaśniane, dzieciom udało się poprawnie rozpoznać znaczenie trzydziestu procent podanego słownictwa.

Język obcy w przedszkolu

Nauczanie małych dzieci języka obcego, a zwłaszcza angielskiego, jest powszechne w wielu krajach Europy i świata – tak w Czechach, jak w Korei Południowej (Mourão 2015), jednak wykorzystywana w nim

metodologia budzi wiele zastrzeżeń badaczy tego obszaru. Robinson, Mourão i Kang (2015: 5) krytycznie oceniają nagminnie stosowane procedury: opierając się na obserwacji zajęć prowadzonych w Europie, Azji i Ameryce Południowej, konkludują, że nauczanie dzieci jest „ograniczone do instruktażu prowadzonego przez nauczyciela, powtarzania przez dzieci wybranych elementów języka, śpiewania piosenek oraz gier”² (Robinson, Mourão i Kang 2015: 5; tłum. własne – P.S.). Zdaniem autorek mało prawdopodobne jest, że ten sposób nauczania będzie „promował wszechstronną i głęboką wiedzę językową, która jest niezbędna do autentycznej, spontanicznej i pełnej treści komunikacji”³ (Robinson, Mourão i Kang 2015: 5, tłum. własne – P.S.). Aby wspomóc proces kształtowania takiej wiedzy u dzieci, badaczki proponują zastosowanie trzyetapowego modelu nauczania języka obcego, wzorowanego na podejściu amerykańskiego psychologa Jerome’a Brunera. Nauczyciel wchodzi tu w interakcję z uczniem, np. przez zabawę, stopniowo – wraz ze wzrostem kompetencji nauczanego – przekazując mu inicjatywę. Dziecko przechodzi więc z roli obserwatora do roli uczestnika, a w końcu inicjatora czynności, który nie potrzebuje już wsparcia osoby dorosłej. W dalszej części artykułu przedstawiamy, jak proponowany model nauczania może być wprowadzony w życie z wykorzystaniem serialu *Świnka Peppa*.

ETAP PIERWSZY: ZAPOZNANIE

Na pierwszym etapie nauki języka obcego w przedszkolu, który Robinson, Mourão i Kang (2015) nazywają *encounter* (z ang. spotkanie, natknięcie się), nauczyciel zapoznaje dzieci z kontekstem sytuacyjnym i językowym, który będzie wykorzystywany w późniejszych zabawach czy innych działaniach. W oryginalnym modelu, który badaczki zastosowały z powodzeniem w przedszkolach w Portugalii i w Korei Południowej, aktywności językowe opierały się na prostych opowiadaniach, które nauczyciel na początku czytał dzieciom. W naszym przypadku celem jest zapoznanie dzieci z fabułą i warstwą językową wybranego odcinka o Świnie Peppie w wersji anglojęzycznej. W optymalnych warunkach dzieci oglądają dany odcinek (np. przez serwis YouTube) w obecności nauczyciela, którego może zastąpić inna osoba dorosła, choć w minimalnym stopniu posługująca się językiem angielskim. Dzieci mogą obejrzeć bajkę kilkakrotnie,

2 (...) restricted to teacher instruction and children's repetition of certain language items, the singing of songs and playing games (Robinson, Mourão i Kang 2015: 5).

3 (...) promote the variety and depth of language knowledge that is needed for genuine, spontaneous and meaningful communication (Robinson, Mourão i Kang 2015: 5).

a podczas oglądania osoba towarzysząca może tłumaczyć im trudniejsze słownictwo, fragmenty wypowiedzi głównych bohaterów lub narratora po to, aby ułatwić im zrozumienie kontekstu. Taki schemat stosowano w przypadku opisywanym przez Schefflera (2015). Podawanie dzieciom odpowiedników w języku ojczystym, jeśli w ocenie nauczyciela zachodzi taka potrzeba, sugerują również inni autorzy badań dotyczących przyswajania języka angielskiego przez dzieci przedszkolne (Prosic-Santovac 2017; Song i Lee 2019).

Oglądaniu wybranego odcinka mogą towarzyszyć różne aktywności, np. powtarzanie na głos niektórych zwrotów. Takie zabiegi z pewnością ułatwią zrozumienie fabuły i zwrócą uwagę dzieci na wybrane zagadnienia językowe. Łatwo sobie wyobrazić, że dzieci będą wyrażały chęć obejrzenia danej bajki ponownie, a to znacząco wydłuży możliwość osłuchiwania się przez nie z językiem docelowym w kontekście, który za każdym razem będzie dla nich bardziej zrozumiały. W konsekwencji przyspieszy to proces mimowolnego zapamiętywania przez dzieci fragmentów wypowiedzi bohaterów animacji.

ETAP DRUGI: ZAANGAŻOWANIE

Kolejny etap – *engagement* (z ang. zaangażowanie) – odbywa się pod nadzorem wykwalifikowanego nauczyciela języka angielskiego. Ta faza chyba najbardziej przypomina przebieg typowych zajęć z języka obcego, podczas których dzieci ćwiczą wcześniej poznany materiał. Nauczyciel inicjuje różnego rodzaju zabawy, a ich głównym celem jest utrwalenie słownictwa i zwrotów, z którymi dzieci osłuchiwały się podczas etapu pierwszego. Robi to po to, aby pomóc wychowankom je zapamiętać i odtworzyć. Nauczyciel zwraca uwagę na to, czy dzieci adekwatnie reagują na język mówiony i czy ich wypowiedzi są poprawne. Kluczowe zabawy, będące niejako uwieńczeniem nabytych przez dzieci umiejętności, powinny naśladować te, które występują w danej animacji o Świnie Peppie. W trakcie zajęć nauczyciel może również przeczytać dzieciom książeczkę – papierową wersję wcześniej obejrzanego odcinka. Zastosowane techniki aktywizujące (np. prośba o nazwanie ilustracji, powtórzenie, dokończenie zdania; pytanie o to, co się wydarzy, co dana postać powie) zachęcają do wypowiadania się, tak że w konsekwencji dzieci, reagując na pytania nauczyciela, będą miały okazję rekonstruować wybrane fragmenty języka, słownictwo, zwroty, czy nawet całe zdania. Stwarza to dodatkowo okazje do spontanicznych reakcji, wypowiadania przez dzieci fragmentów, które zapamiętały mimowolnie.

ETAP TRZECI: ZABAWA

W modelu Robinson, Mourão i Kang miejscem na realizację ostatniego etapu, który określamy mianem *exploit* (z ang. dokonanie, wykorzystanie), jest Kącik Języka Angielskiego (*English Language Area*). W takim miejscu dzieci znajdują materiały i rekwizyty użyte podczas poprzedniego etapu, które są niezbędne do tego, aby w trakcie spontanicznej zabawy mogły, jeśli zechcą, odtworzyć wybrane aktywności lub sceny, które zaobserwowały, podpatrując świat Świnki Peppy. Na tym etapie to nie nauczyciel, lecz jego wychowankowie z własnej inicjatywy rozpoczynają wszelką aktywność, bawiąc się samodzielnie, z innymi dziećmi lub nawet z dorosłym (np. z nauczycielem wychowania przedszkolnego władającym językiem angielskim, asystentem nauczyciela czy nauczycielem języka angielskiego). Ten etap nauki języka można nazwać nieformalnym, ponieważ odbywa się w czasie przeznaczonym na zabawę, a nie na zajęcia kierowane. Kącik Języka Angielskiego stwarza warunki do tego, aby dzieci miały możliwość używania języka obcego w sposób bardziej spontaniczny i kreatywny, na co zazwyczaj brakuje czasu podczas zajęć prowadzonych w sposób tradycyjny.

Podsumowanie

Uważamy, że planując naukę języka obcego dzieci, należy baczniej przyglądać się temu, jak wygląda ich dziecięcy świat. Przyswajając język ojczysty, nie tylko reagują na polecenia dorosłych, odpowiadają na proste pytania, ale też odtwarzają ich mowę czy rekonstruują dialogi ulubionych bohaterów bajek i cyfrowych animacji. Tę cechę dziecka należałoby wziąć pod uwagę, tworząc warunki, które będą dodatkowo wspomagały akwizycję języka angielskiego przez dzieci w warunkach przedszkolnych. Naszym zdaniem zaproponowany model może ten proces przyspieszyć. Stwarza on warunki do tego, aby dzieci używały języka docelowego bardziej spontanicznie, m.in. bawiąc się i komunikując w nim, tyle że w swoim świecie, a nie w świecie dorosłych. Takie spontaniczne użycie języka przez tak młode osoby zaobserwowały autorki omawianego modelu, testując go w wybranych przedszkolach.

Oprócz cech omówionych powyżej przedstawiony model ma jeszcze dwa inne atuty. Po pierwsze, dobrze wpisuje się w podstawę programową wychowania przedszkolnego, gdyż tworzy sytuacje edukacyjne, które sprzyjają budowaniu zainteresowania dziecka językiem obcym. Stwarza też warunki, m.in. przez kącik zainteresowań, do podejmowania przez dzieci różnorodnych form działania. Po drugie, chociaż w założeniu

aktywności językowe mają odbywać się w przedszkolu, przynajmniej pierwszy etap może być realizowany w warunkach domowych, co nie jest bez znaczenia w czasie pandemii. Przy minimalnym wsparciu rodziców (lub nawet bez niego) dzieci mogą wstępnie zapoznać się z przygodami Świnki Peppy, jej rodziny i przyjaciół, a także z językiem, którego bohaterowie serialu używają.

Świnka Peppa od lat dostarcza dzieciom (jak również uważniejszym rodzicom) wiele radosnych chwil. Serial nie wzbudził jednak większego zainteresowania wśród dydaktyków, w tym tych pracujących w Polsce. Wyszukiwanie hasła *Peppa* w archiwum czasopisma „Języki Obce w Szkole” przynosi komunikat „nic nie znaleziono”. Najwyższy czas, aby spory edukacyjny potencjał tego serialu zaczął być wykorzystywany. Mamy nadzieję, że niniejszy artykuł będzie do tego przyczynkiem oraz że nauczyciele już wykorzystujący ten serial i ci, którzy dopiero będą to robić, podzielą się z autorami swoimi doświadczeniami.

BIBLIOGRAFIA

- Alexiou, T. (2015), *Vocabulary uptake from Peppa Pig: A case study of preschool EFL learners in Greece*, [w:] C. Gitsaki, T. Alexiou (red.), *Current issues in second/foreign language teaching and teacher development: Research and practice*, Newcastle upon Tyne, UK: Cambridge Scholars Publishing, s. 285–301.
- Alexiou, T., Kokla, N. (2018), *Cartoons that make a difference: A linguistic analysis of Peppa Pig*, „Journal of Linguistics and Education Research” nr 1(1), s. 24–30.
- Mourão, S. (2015), *English in pre-primary: The challenges of getting it right*, [w:] J. Bland (red.), *Teaching English to Young Learners: Critical Issues in language Teaching with 3-12 Year Olds*. London: Bloomsbury, s. 51–70.
- Prosic-Santovac, D. (2017), *Popular video cartoons and associated branded toys in teaching English to very young learners: A case study*. „Language Teaching Research”, nr 21(5), s. 568–588.
- Robinson, P., Mourão, S., Kang, H. J. (2015), *English learning areas in preschool classrooms: An investigation of their effectiveness in supporting EFL development*. *British Council ELT Research Paper*, 15-02. London: British Council.
- Scheffler, P. (2015), *Introducing very young children to English as a foreign language*, „International Journal of Applied Linguistics”, nr 25(1), s. 1–22.
- Scheffler, P., Domińska, A. (2018), *Own-language use in teaching English to preschool children*, *ELT Journal*, nr 72(4), s. 374–383.
- Scheffler, P., Jones, C., Domińska, A. (2021), *The Peppa Pig television series as input in pre-primary EFL instruction: A corpus-based study*, „International Journal of Applied Linguistics”, nr 31(1), s. 3–17.
- Song, D., Lee, J.H. (2019), *The use of teacher code-switching for very young EFL learners*, „ELT Journal”, nr 73(2), s. 144–153.

DR HAB. PAWEŁ SCHEFFLER Pracownik badawczo-dydaktyczny na Wydziale Anglistyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jego obecne zainteresowania naukowe dotyczą procesu przyswajania języka obcego przez dzieci w wieku przedszkolnym oraz roli języka ojczystego w tym procesie i w dydaktyce. Jest on również autorem materiałów dydaktycznych dla Polaków uczących się języka angielskiego, m.in. *Gramatyki angielskiej w zdaniach do tłumaczenia* opublikowanej przez wydawnictwo Klett.

ANNA DOMIŃSKA Starszy wykładowca na Wydziale Anglistyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Posiada uprawnienia edukatorskie w zakresie nauczania języka angielskiego dzieci w okresie wczesnoszkolnym. Jest autorką publikacji dotyczących nauczania języka angielskiego dzieci m.in. *Programu nauczania języka angielskiego dzieci w przedszkolach* (2009) oraz scenariuszy zajęć z języka angielskiego w: *Żyrafa Ola i przyjaciele. Kurs przygotowania przedszkolnego. Materiały dla Nauczyciela*. Tom 1–4.

Scenariusz lekcji

Poniższy scenariusz jest oparty na odcinku serialu pod tytułem Hide-and-Seek (dostępny m.in. w serwisie YouTube na: www.youtube.com/watch?v=fRhX7MhLDNg). Zawiera opis dwóch etapów z modelu przedstawionego w artykule, tzn. zapoznania oraz zaangażowania. Na etapie trzecim dzieci same inicjują aktywności w Kąciku Języka Angielskiego. Sposób realizacji scenariusza zależy od nauczyciela. W przedstawionej wersji wymaga on odpowiednich rekwizytów, można jednak uprościć scenariusz, bawiąc się z dziećmi jedynie z wykorzystaniem maskotek, przedstawiających postaci serialu. Do osiągnięcia celów lekcji może być konieczne kilkukrotne powtórzenie proponowanych zabaw.

Temat lekcji 1: *Where is Peppa Pig hiding?* – nazwy przedmiotów w pokoju

Typ szkoły: przedszkole/placówki przedszkolne

Poziom nauczania: A1 (z uwzględnieniem możliwości dzieci w wieku 3–5 lat)

Cele lekcji:

- cele komunikacyjne: uczeń rozumie ogólny sens animacji *Peppa Pig pt. Hide-and-Seek*; rozumie i odpowiada na proste pytania nauczyciela (*What's this? Where is Peppa hiding?*) pojedynczymi słowami: *table, chair, bed, curtain, toy basket, newspaper*;
- cele językowe
  - leksykalne: uczeń ocenia, reagując niewerbalnie, czy wypowiedziana przez nauczyciela nazwa przedmiotu jest zgodna z ilustracją, powtarza nazwy przedmiotów: *table, chair, bed, curtain, toy basket, newspaper*;

Metody i techniki pracy: metoda Reagowania Całym Ciałem, audiowizualna, komunikacyjna; technika reagowania całym ciałem, powtórzenia, zajęcia plastyczne, praca z całą grupą, praca przy stolikach.

Przebieg lekcji: 25–30 min.

Materiały: odcinek serialu *Peppa Pig pt. Hide-and-Seek*, karty obrazkowe przedstawiające: stół, krzesło, łóżko, zasłonkę, kosz na zabawki, gazetę; zestaw do gry w bingo dla każdej pary dzieci: plansza z rysunkami stołu, krzesła, łóżka, zasłonki, kosza na zabawki i gazety oraz sześć guzików; kredki, arkusz papieru A4 dla każdego dziecka, maskotka świnki Peppy (opcjonalnie).

Materiały do etapu: zabawa w Kąciku Języka Angielskiego: Karty obrazkowe przedstawiające: stół, krzesło, zasłonkę, kosz na zabawki, gazetę; zestaw do gry w bingo, ilustracje dzieci przedstawiające świnkę Peppę bawiącą się w chowanego. Maskotka świnki Peppy (opcjonalnie).

ETAP ZAJĘĆ	OPIS PRZEBIEGU ZAJĘĆ	MATERIAŁY
ZAPOZNANIE	Nauczyciel wraz z dziećmi ogląda odcinek <i>Peppa Pig pt. Hide-and-Seek</i>	Animowana wersja odcinka <i>Hide-and-Seek</i>
ZAANGAŻOWANIE	<p>1) Zabawa w <i>Right or Wrong</i>. Dzieci pokazują niewerbalnie, czy nauczyciel nazywa poprawnie ilustracje (<i>table, chair, bed, toy basket, curtain, newspaper</i>). Nauczyciel: <i>If I'm right, clap your hands. If I'm wrong, stomp your feet</i>. Pokazuje kartę obrazkową przedstawiającą stół, mówiąc: <i>newspaper</i>. Dzieci tupią w geście dezaprobaty itd. Następnie nauczyciel zaprasza chętne dzieci, aby mu asystowały.</p> <p>2) Dzieci w parach grają w bingo, przykrywając guzikami właściwe pole. Nauczyciel nazywa po angielsku wylosowane ilustracje. Na kolejnym etapie zabawy nauczyciel zaprasza chętne dzieci, aby wraz z nim losowały i nazywały przedmioty na kartach obrazkowych.</p> <p>3) Dzieci rysują ilustrację przedstawiającą Peppę, która bawi się w chowanego. W trakcie tej aktywności nauczyciel prosi dzieci, aby opisały swoją ilustrację, odpowiadając na pytania np. <i>What's this? Where is Peppa hiding?</i> Nauczyciel modeluje wypowiedzi dzieci po tym, jak odpowiedzą na pytanie w języku ojczystym lub pojedynczym słowem, np. <i>Yes, Peppa is hiding under the table</i>.</p>	<p>1) Karty obrazkowe przedstawiające: stół, krzesło, łóżko, zasłonkę, kosz na zabawki, gazetę. Maskotka Peppy (opcjonalnie)</p> <p>2) Plansze do gry w bingo, sześć guzików dla każdej pary. Karty obrazkowe przedstawiające stół, krzesło, łóżko, kosz na zabawki, zasłonkę, gazetę. Maskotka Peppy (opcjonalnie)</p> <p>3) Arkusze papieru A4, zestaw kredek dla każdego dziecka</p>

Temat lekcji 2: *Where is Peppa Pig hiding?* – zabawa w chowanego

Typ szkoły: przedszkole/placówki przedszkolne

Poziom nauczania: A1 (z uwzględnieniem możliwości dzieci w wieku 3–5 lat)

Cele lekcji

- cele komunikacyjne: uczeń rozumie i odpowiada na pytania nauczyciela, nazywając przedmioty znajdujące się w pokoju: *table, chair, bed, curtain, toy basket, newspaper*; rozumie i reaguje werbalnie lub niewerbalnie na pytania nauczyciela: *What's this? Where is Peppa hiding?* używa w odpowiednim kontekście zwrotów stosowanych podczas zabawy w chowanego, np. *Ready or not, here I come! Found you!*
- cele językowe
  - leksykalne: uczeń zna znaczenie nazw przedmiotów: *table, chair, bed, curtain, toy basket, newspaper* oraz zwrotów/zdań: *Hide-and-peek; What's this? Where is Peppa hiding? Ready or not, here I come! Found you! Close/open your eyes. Zna cyfry (1–5).*

Metody i techniki pracy: metoda audiowizualna, komunikacyjna; technika dramy, powtórzenia, zabawa, praca z całą grupą, praca w parach, praca zespołowa.

Przebieg lekcji: 25–30 minut

Materiały: przedmioty i karty obrazkowe przedstawiające: stół, krzesło, zasłonkę, kosz na zabawki, gazetę; zestaw do gry w bingo: plansza z ilustracjami stołu, krzesła, zasłonki, kosza na zabawki, gazety i sześć guzików dla każdej pary dzieci. Rysunek o formacie min. A4, przedstawiający pokój, w którym znajdują się: stół, krzesło, łóżko, okno z zasłonkami, kosz na zabawki, gazeta. Rysunek powinien mieć nacięcia lub kieszonki, gdzie można ukryć papierową sylwetkę świnki Peppy. Maskotka świnki Peppy.

Materiały do etapu Zabawa w Kąciku Języka Angielskiego: maskotka świnki Peppy; karty obrazkowe przedstawiające: stół, krzesło, zasłonkę, kosz na zabawki, gazetę; zestaw do gry w bingo: plansza z ilustracjami stołu, krzesła, zasłonki, kosza na zabawki, gazety i sześć guzików. Rysunek o formacie min. A4, przedstawiający pokój, w którym znajdują się: stół, krzesło, łóżko, kosz na zabawki, gazeta i okno z zasłonkami, wraz z nacięciami lub kieszonkami, gdzie można schować papierową sylwetkę świnki Peppy.

ETAP ZAJĘĆ	OPIS PRZEBIEGU ZAJĘĆ	MATERIAŁY
ZAPOZNANIE (opcjonalne powtórzenie odcinka)	Nauczyciel wraz z dziećmi ogląda odcinek <i>Peppa Pig pt. Hide-and-Seek</i>	Animowana wersja odcinka <i>Hide-and-Seek</i>
ZAANGAŻOWANIE	<p>1) Zabawa w mądrą papugę. Nauczyciel mówi: <i>Let's play a clever parrot</i>. Pokazuje kartę obrazkową przedstawiającą krzesło. Mówi: <i>A toy basket</i>. Dzieci nie powtarzają za nauczycielem. Następnie, pokazując tę samą ilustrację, mówi: <i>a chair</i>. Dzieci powtarzają <i>a chair</i> za nauczycielem itd.</p> <p>2) Dzieci bawią się z Peppą w chowanego. Nauczyciel mówi <i>Let's play hide-and-peek</i> i prosi, aby dzieci zamknęły oczy: <i>Close your eyes!</i> Liczy do pięciu, zachęcając dzieci do powtórzeń. <i>One, two,....</i> . W tym czasie ukrywa sylwetkę Peppy w jednym z nacięć. Po tym, jak dzieci skończą odliczanie, mówi: <i>Ready or not, here I come!</i> Prosi o powtórzenie, po czym zachęca dzieci, aby otworzyły oczy: <i>Open your eyes!</i> Nauczyciel wskazuje na ilustrację, pytając: <i>Where is Peppa hiding?</i> Jeśli dziecko nazwie przedmiot np. <i>table</i>, nauczyciel modeluje wypowiedź, mówiąc: <i>No, Peppa isn't hiding under the table</i> lub <i>Yes, Peppa is hiding under the table</i>. Następnie pyta dzieci, co powinny powiedzieć, kiedy znajdą Peppę. Zachęca dzieci do powtórzenia: <i>Found you, Peppa!</i></p> <p>3) Dzieci kontynuują zabawę w chowanego.</p> <p>Wersja A: nauczyciel wyznacza szóstkę dzieci, które dobierają się w pary i które (z pomocą nauczyciela) mają się ukryć w pomieszczeniu. Reszta dzieci ma za zadanie je odnaleźć. Nauczyciel, używając maskotki Peppy, nadzoruje zabawę. Dzieci zamykają oczy. Następnie wraz z maskotką odliczają do pięciu. Powtarzają: <i>Ready or not, here I come!</i>, po czym otwierają oczy i razem z maskotką udają się na poszukiwania. Podczas poszukiwań nauczyciel (maskotka Peppy) wypowiada zwroty stosowane podczas zabawy i zachęca dzieci do powtarzania.</p> <p>Wersja B: Nauczyciel wyznacza parę dzieci, które (z pomocą nauczyciela) mają ukryć maskotkę Peppy. Pozostałe dzieci zamykają oczy i odliczają do pięciu. Następnie udają się na poszukiwania. Podczas poszukiwań nauczyciel wypowiada zwroty stosowane podczas zabawy i zachęca dzieci do powtarzania.</p>	<p>1) Karty obrazkowe przedstawiające: stół, krzesło, łóżko, zasłonkę, kosz na zabawki, gazetę. Maskotka Peppy (opcjonalnie)</p> <p>2) Rysunek przedstawiający umeblowany pokój z nacięciami, w których można schować sylwetkę Peppy</p> <p>3) Pomieszczenie z rekwizytami do zabawy w chowanego: stół, krzesło, łóżko, zasłonka, kosz na zabawki, gazeta. Maskotka Peppy</p>